

Morano.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

SABBATO

Proximo Kalendis

Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum audisset Job nunti-
um verba, sustinuit patien-
ter, & ait: Si bona suscep-
imus de manu Domini,
mala autem quare non sus-
tineamus? In omnibus his
non peccavit Job labiis suis,
neque stultum aliquid con-
tra Deum locutus est.

DOMINICA I.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio I.

Cap. I.

In erat in terra
Hus, nomine
Job, & erat vir
ille simplex, &
rectus, ac ti-
mens Deum, & recedens
a malo. Nati sunt ei sep-
tem filii, & tres filiae.
Fuit possessio ejus septem
millia ovium, & tria millia
camelorum, quingenta quo-
que juga boum, & quingen-
ta asinae, ac familia multa ni-
mis: eratque vir ille magnus

inter omnes Orientales.
Si bona suscepimus de
manu Dei, mala autem
quare non sustineamus?
Dominus dedit, Domi-
nus abstulit: sicut Domino
placuit, ita factum est: sit
nomen Domini benedic-
tum. Nudus egressus sum
de utero matris meae, & nu-
dus revertar illuc. Dominus.

Lectio II.

Et ibant filii ejus, & fa-
ciebant convivium per
domos, unusquisque in die
suo. Et mittentes vocabant
tres sorores suas, ut comederent
& biberent cum eis.
Cumque in orbem transi-
rent dies convivii, mittebat
ad eos Job, & sanctifi-
cabat illos, consurgensque
diluculo offerbat holocausta
pro singulis. Dicebat
enim: Ne forte peccave-
rint filii mei, & benedixe-
rint Deo in cordibus suis.
Sic faciebat Job cunctis
diebus.

R. Antequam comedam, sus-
piro, & tamquam inundan-
tes aquae, sic rugitus meus
qua

quia timor quem timebam, evenit mihi, & quod verēbar, accidit: nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? * Et venit super me indignatio. * Ecce non est auxilium mihi in me, & necessarij quoque mei recesserunt à me. Et venit super me.

Lectio iij.

Quadam autem die cum venissent filii Dei ut assisterent coram Domino, assuit inter eos etiam satan. Cui dixit Dominus: Unde venis? Qui respondens, ait: Circulavi terram, & perambulavi eam. Dixitque Dominus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra: homo simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo? Cui respondens satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallasti eum, ac domum ejus, universamque substantiam per circuitum, operibus manuum ejus benedixisti, & possessio ejus crevit in terra? Sed extende paululum manum tuam, & tange cuncta que possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. * Quare detraxisti sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, & subvertere nitimini amicum vestrum? * Veritatem

men que cogitasti, explēte. * Quod justum est judicāte: & non invenietis in lingua mea iniquitatem. Veritatem. Gloria Patri. Veritatem.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium sancti Gregorii Papae.

Lectio iv. Lib. 2. Cap. 1.

Scriptura sacra mentis oculis quasi quoddam speculum opponitur, ut interna nostra facies in ipsa videatur. Ibi etenim foeda, ibi pulchra nostra cognoscimus: ibi sentimus quantum proficimus, ibi à profectu quam longe distamus. Narrat autem gesta sanctorum, & ad imitationis corda provocat infirmorum, dumque illorum victoria facta commemorat, contra vitiatorum praelia debilia nostra confirmat: sique verbis illius, ut eo mens minus inter certamina trepideret, quod ante se positos tot virorum fortium triumphos videret.

* Induta est caro mea putredine, & sordibus pulveris cutis mea aruit, & contrita est. * Memento mei Domine, quoniam ventus est vita mea. * Dies mei velocius transierunt, quam à texente tela succiditur, & consumpti sunt absque ulla spe. Memento.

Lec.

Lectio v.

Nonnumquam verò non solum nobis eorum virtutes asserit, sed etiam casus innotescit: ut & in victoria fortium, quod imitando arripere, & rursus videamus in lapsibus quid debeamus timere. Ecce enim Job describitur tentatione auctus, sed David tentatione prostratus: ut & majorum virtus spei nostram foveat, & majorum casus ad cautelam nos humilitatis accingat: quatenus dum illa gaudentes sublevant, ista metuētes premant: & audientis animus illinc spei fiducia, hinc humilitate timoris eruditus, nec temeritate superbiat, quia formidine premitur: nec presus timore desperet, quia ad spei fiduciam virtutis exemplo roboratur. * Punctas diem medium finietur brevi, dimitte me Domine, ut planquam paululum dolorem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrosam, & operam mortis caligine. * Manus tua Domine fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu, & sic repente precipitas me: Antequam vadam.

Lectio vi.

Lib. 1. Moral. cap. 1.

Vir erat in terra Hus, nomine Job. Idcirco

sanctus vir ubi habitaverit, dicitur, ut ejus meritum virtutis exprimeretur. Hus namque quis nesciat, quod sit in terra Gentilium? Gentilitas autem eò obligata vitiis extitit, quò cognitionem sui conditoris ignoravit. Dicitur itaque, ubi habitaverit: ut hoc ejus laudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit; neque enim valde laudabile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravius culpa est, inter bonos bonum non esse, ita immensi est praeconii, bonum etiam inter malos extitisse.

* Non abscondas me Domine à facie tua: manum tuam longe fac à me. * Et formido tua non me terreat. * Corrīpe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formido. Gloria Patri. Et formido.

* Vj. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu, qui solus es Deus: * Et consuevis mihi tempus, in quo recorderis mei. * Numquid sicut dies hominis dies tui, ut quaras iniquitatem meam, cum sit nemo, qui de ma-